

- veauer: rammeprincipper, gennemførelsesforanstaltninger, samarbejde og håndhævelse. Niveau 1, direktivet, skal begrænse sig til fastlæggelse af de brede generelle »rammeprincipper«, hvorimod niveau 2 skal bestå i fastlæggelse af de tekniske gennemførelsesforanstaltninger, som vedtages af Kommissionen bistået af et udvalg.
- (7) Det Europæiske Råd i Stockholm den 23. og 24. marts 2001 bifaldt vismandsudvalgets endelige rapport og forslaget om de fire niveauer for at gøre reguleringen af fællesskabslovgivningen for værdipapirer mere effektiv og gennemsigtig.
- (8) Europa-Parlamentets beslutning af 5. februar 2002 om gennemførelse af lovgivningen i forbindelse med finansielle tjenesteydelser støttede ligeledes vismandsudvalgets endelige rapport på baggrund af den højtidelige erklæring, som Kommissionen samme dag havde fremsat over for Europa-Parlamentet, og det brev af 2. oktober 2001, som kommissionsmedlemmet med ansvar for det indre marked sendte til formanden for Europa-Parlamentets Udvalg om Økonomi og Valutaspørgsmål, vedrørende sikringen af Europa-Parlamentets rolle i forløbet.
- (9) I henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Stockholm bør gennemførelsesforanstaltningerne oftere fastlægges på niveau 2 for at sikre, at de tekniske bestemmelser holdes ajour med markeds- og tilsynsudviklingen, ligesom der bør fastsættes frister for alle faser af niveau 2.
- (10) Formålet med direktivet og dets gennemførelsesforanstaltninger er at sikre investorbekyttelse og markedseffektivitet i overensstemmelse med de høje reguleringsstandarder, der vedtages i de relevante internationale fora.
- (11) Værdipapirer, der ikke er kapitalandele, men som udstedes af en medlemsstat eller af en af dennes regionale eller lokale myndigheder, af et offentligt internationalt organ, som en eller flere medlemsstater er medlem af, af Den Europæiske Centralbank eller medlemsstaternes centralbanker, er ikke omfattet af dette direktiv og berøres således ikke af dette direktiv. Ovennævnte udstedere af sådanne værdipapirer kan imidlertid, hvis de ønsker det, udforme et prospekt i overensstemmelse med dette direktiv.
- (12) For at sikre investorbekyttelse er der også behov for fuldstændig dækning af værdipapirer, der er kapitalandele, og værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som udbydes til offentligheden eller optages til handel på regulerede markeder som defineret i Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer¹⁹⁾, og ikke kun værdipapirer, der er optaget til officiel notering på fondsbørser. Den brede definition af værdipapirer i dette direktiv, der omfatter warrants og covered warrants og beviser, gælder kun for nærværende direktiv og berører således på ingen måde de mange forskellige definitioner af finansielle instrumenter, der anvendes i national lovgivning for andre formål såsom beskatning. Visse værdipapirer som defineret i dette direktiv giver ihændehaveren ret til at erhverve omsættelige værdipapirer eller modtage et kontant beløb gennem en kontant afregning, der er fastlagt under henvisning til andre instrumenter, navnlig omsættelige værdipapirer, valutaer, rente eller afkast, råvarer eller andre indekser eller målestokke. Aktiebeviser og konverterbare obligationer, f.eks. værdipapirer, der kan konverteres efter investors eget valg, falder ind under dette direktivs definition af værdipapirer, der ikke er kapitalandele.
- (13) Udstedelse af værdipapirer af lignende form og/eller klasse bør i tilfælde af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, udstedt på grundlag af et udbudsprogram, herunder warrants og beviser af enhver art, og i tilfælde af værdipapirer, der udstedes løbende eller ad gentagne gange, betragtes som at omfatte ikke blot identiske værdipapirer, men også værdipapirer, der generelt henhører i én kategori. Disse værdipapirer kan omfatte forskellige produkter, herunder obligationer, beviser og warrants, eller samme produkter under det samme program, og kan have forskellige karakteristika navnlig hvad angår prioritetsorden, former for underliggende aktiver og grundlaget for fastlæggelse af indfrielsesløb eller kuponbetaling.
- (14) Når en udsteder forsynes med et fælles emitentpas, som er gyldigt overalt i Fællesskabet, og princippet om oprindelsesland anvendes, er det en forudsætning, at hjemlandet fastlægges som bedst placeret til at kon-